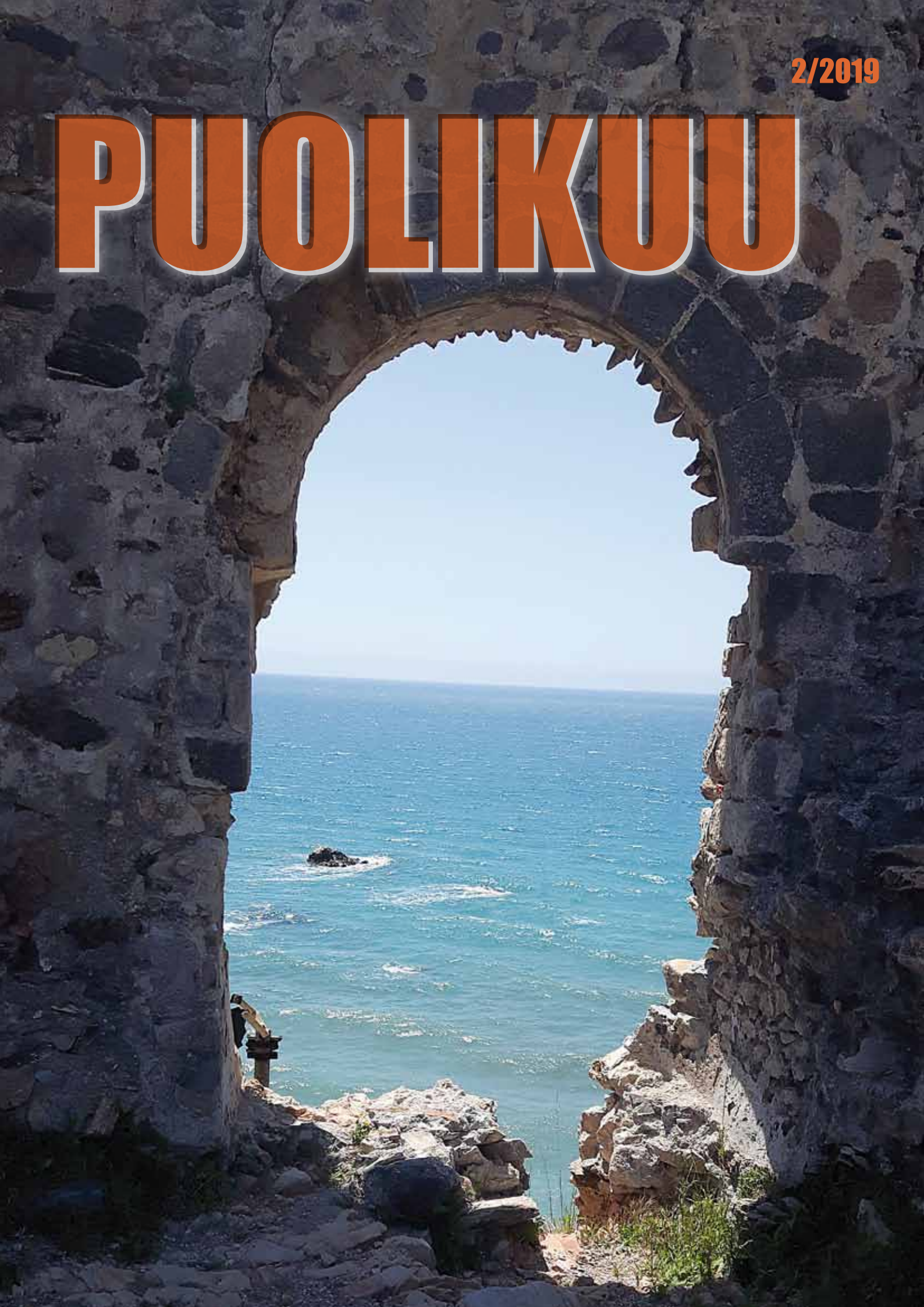

2/2019

PUOLIKUU

PÄÄKIRJOITUS

Merhaba!

Kesä on tullut runsaine valoineen ja iloisine linnun lauluineen. Moni jäsenistämme on jo varannut lomamatkan Istanbuliin, Egean tai Välimeren rannikolle. Viimeksi mainitun meren rannalla tuhannet suomalaiset viettävät merkittävän osan vuodestaan. Eikä tämä ole ihme eikä kumma: suopea ilmasto, edullinen kustannustaso useimpiin Euroopan maihin ja etenkin omaan maahan verrattuna sekä ystävälliset ihmiset tottakai. Alanya lähialueineen on kiistaton ykköspaikka suomalaisten keskuudessa ja muutkin eurooppalaiset näyttävät viihtyvän siellä. Upea paikallisväestöpohjaa vankasti omaava Antalya on myös suosittu ja Mersinin seutu on tulossa kiintoisaksi infrahankkeiden etenemisen myötä.

Egean rannikko on ehkä historiallisesti kiintoisin alue, jonne eurooppalaiset ovat matkustelleet vuosikymmenien ajan. Izmir on alueen tärkein kaupunki, kolmanneksi suurin Istanbulin ja Ankaran jälkeen. Canakkale, Efesos, Pamukkale, Bodrum ja koko Kusadasiin seutu tarjoavat niin paljon historiallisesti kiintoisaa nähtävää, ettei niiden sulatteluun yksi matka mitenkään riitä. Merkittävällä joukolla suomalaisia on alueella ns. kakkosasunto, joskaan lukumäärästä en ole saanut kirkasta kuvaa.

Istanbul on kuitenkin monella mittarilla Turkin kaupunkien johtotähti. Uusi ja vanha aika kulkevat kaupungissa jotenkin ajattomassa harmoniassa. Muistan 1970-luvulla Turkissa asuessamme kuinka tyylikkäätsä länsiautot ja aasin vetämät kuormarattaat mahtuivat niin luontevasti samoille kaduille ja Taksimien alueen hotellissa saattoi herätä kukon aamulauluun. Toki aika on muuttanut katukuvaa, mutta kiintoisat kontrastit säilyvät. Galatan silan onkijat edustavat mennyttä maailmaa sykkivässä metropolissa, jonka väkiluku lieenee tällä hetkellä lähempänä 20 miljoonaa. Bosporin ylittävistä silloista ensimmäinen oli muutama vuosi ennen Turkiin muuttoamme valmistunut. Kolmas silta valmistui pari vuotta sitten Mustan meren tuntumaan. Pilvenpiirtäjiä on runsaasti Bosporin upean salmen kummallakin puolella, vaikka sellaisia ei näkynyt missään vielä 1990-luvulla.

Kevään viimeisin yleisöluentomme toukokuun lopulla keskittyi tähän samaiseen suurkaupunkiin. FT Hanna-Riitta Toivonen-Kola alusti otsikolla 'Konstantinopolista Istanbuliksi'. Kuulijoille nykyinen kaupunki osoittautui tutuksi, mutta värikkästä historiasta saimme kaikki uutta kiintoisaa tietoa ja ymmärrystä. Saamme yhteenvedon esitelmästä syksyn Puolikuussa.

Huhtikuun yleisöluennolla saimme tietoa itämaistan mattojen saloista. Servet Kara Istanbul Hereke Carpetista selosti eri tekotapoja, solmukniikoita ja värisuuntauksia lähinnä turkkilaisiin mattoihin keskittyen. Elävöittääkseen esitystään Kara oli ottanut pieniä mattoja ihailtavaksemme. Käsinsolmittujen mattojen historia on pitkä ja valmistusta on havaittu Asiassa laajasti Turkista Kiinaan saakka. Eteläisestä Siperiasta haudasta löydetty matto on 2500 vuotta vanha, mutta tuotantoa lieenee ollut tuota aikaisemminkin. Villa, silkki ja puuvilla ovat yleisimmät raaka-aineet mattojen langoille, mutta myös pellavaa ja juuttia käytetään.

Mattoja on hyödynnetty maksuvälineinä kuten oravannahkoja täällä pohjoismaissa; verojakin on maksettu kuninkaille matoilla. Islamin uskon alkaessa levitä 700-luvulla käyttöön tulivat nopeasti pienet rukousmatot. Suuremmille löytyi käyttöä niin asuntojen kuin moskeijoiden lattioilta. Kevään ohjelmamme päättyy perinteiseen kevätretkeen luonnonkauniiseen Seurasaareen kesäkuun toisena lauantaina. Syyskausi alkaa perinteisesti Elojuhilla kuten tämän lehden Tapahtumakalenteri kuvailee.

Hyvää kesää ja lomaa Puolikuun lukijoille toivotellen,

Juhani Lahtinen

Sisällysluettelo

Pääkirjoitus	2
Pohjoismaisen konsuliseminaari	3
Anamur tuulten kaupunki	4 - 5
Konstantinopolista Istanbulin metropoliksi	6
Orhan Pamuk: Punatukkainen nainen	6
Perinteinen piknik Seurasaarella	7
Opintomatalla Turkissa vv 1977- 81	8 - 9
Terveisiä Marmariksesta	10- 11
Aamiaisetki vuoristohotelliin	12- 13
Tapahtumakalenteri	14

Kansikuva: Olli-Pekka Pehkonen
Näkymä Anamurin linnoitukselta

Julkaisija

SUOMI-TURKKI KULTTUURISEURA ry.
KULTURSAMFUNDET FINLAND-TURKIET rf.
FIN TÜRK KÜLTÜR DERNEGI
PL 584, 00101 HELSINKI
www.suomi-turkki.fi

Toimitus

Annaliisa Ollila, Juhani Lahtinen, Helena
Ünlü, Terttu Yücel, Seppo Kanerva, Sinikka
Huhtala

Ilmestymisen

Puolikuu ilmestyy 4 kertaa vuodessa.
Suomi-Turkki Kulttuuri-seura ry
on Ystävyyssseurojen Liitto ry:n jäsen.

Osoitteenmuutokset,
ilmoitukset ja aineistot
Suomi-Turkki Kulttuuriseura ry
PL 584, 00101 HELSINKI

Riitta Radnia 0500 - 575077
riitta.radnia@gmail.com

Ilmoittautuminen tapahtumiin
Riitta Radnia 0500-575077
riitta.radnia@gmail.com

ISSN: 0788-8236

Ilmoitushinnat

1/1 sivu 276 €
1/2 sivu 180 €
1/4 sivu 120 €
1/8 sivu 100 €
1/16 sivu 50 €

Väriillisen mainoksen hintaan
lisätään 20% ilmoituksen hinnasta.

**Tilinumero NDEAFIHH
FI12 1031 3000 7776 51**

Painopaikka

Painojussit Oy
Terästie 26, 04220 Kerava

Pohjoismaiden konsuliseminaari

7-8.5.2019

Pohjoismaiden yhteinen konsuliseminaari järjestetään vuosittain Turkissa. Seminaariin osallistuu vieraita ympäri Turkia, suurin osa kuitenkin Antalyan ja Alanyan alueelta. Osallistujina mm. pohjoismaiden konsulit, kunniakonsulit ja assistentit, sekä matkatoimistoja, vakuutusyhtiöitä ja muita yhteistyökumppaneita, jotka ovat tekemisissä pohjoismaista tulevien turistien kanssa.

Tänä vuonna 2019 isäntämaana oli Tanska. Alanyassa järjestetty seminaari käsitteli mm. Turismia yleisesti, turistien turvallisuutta sekä eri maiden passi- ja viisumilainsäädäntöjä.

Seminaari on yleisesti antoisa ja antaa myös infoa maan lainsäädännöstä ja tavoista. Seminaarin suurin

tavoite on ylläpitää pohjoismaista yhteistyötä. Ajan kohtana on yleensä huhti-toukokuu, jolloin kaikilla yhteistyötahoilla on mahdollisuus vaihtaa yhteystietoja jo sesongin alussa.

Konsuliseminaarin lisäksi suomalaiset saivat mahdollisuuden kokoontua yhteen suurlähettiläs Pekka Voutilaisen ja Alanyan kunniakonsulin kanssa. Suomalaisten illallinen pidettiin Alanyassa Avena Resort and Spa- hotellissa. Isäntänä toimi Alanyan kunniakonsuli Kuddusi Müftüoğlu ja kutsuttujen joukossa oli Alanyan Suomi- yhteisöjen yhdistysten hallituksen jäseniä. Paikalla olivat myös Antalyan Suomen kunniakonsuli Koray Turan sekä Istanbulin pääkunniakonsulaatin kunniakonsuli Jeffa Hakko.

Teksti: Pauliina Karpajärvi-Müftüoğlu

Kuva: Olli-Pekka Pehkonen

Antiochia Atabar, Eerikinkatu 44

Turkkilainen ravintola
www.antiochiabar.com

ANAMUR, TUULIEN KAUPUNKI

Anamur sijaitsee noin 120 km Alanyasta itään päin. Ajomatka kestää arvioitua pitempään, sillä ajamme vanhaa rantatietä, jolta poikkeamme välillä moottoriliikennetiele ja takaisin mutkikkaalle pikkutielle. Vihdoin saamme näkyviin Anamurin, joka on kaupungin nykyinen nimi. Sen vieressä on antiikin kaupunki Anamurium, joka levittäytyy mereen laskeutuvaan laaksoon.

Toukokuun alussa on vielä melko hiljaista. Turisteja ei näy, ja jotkut ravintolat ja liikkeet ovat vielä suljettuina. Meille on varattu huoneet pienestä perhehotellista.

Anamur on noin 500 000 asukkaan kaupunki, joka selvästi valmistautuu turismin kasvuun. Äskettäin on mm. avattu tippukiviluola, joka on taitavasti reititetty ja valaistu. Luolastossa soi hiljainen musiikki.

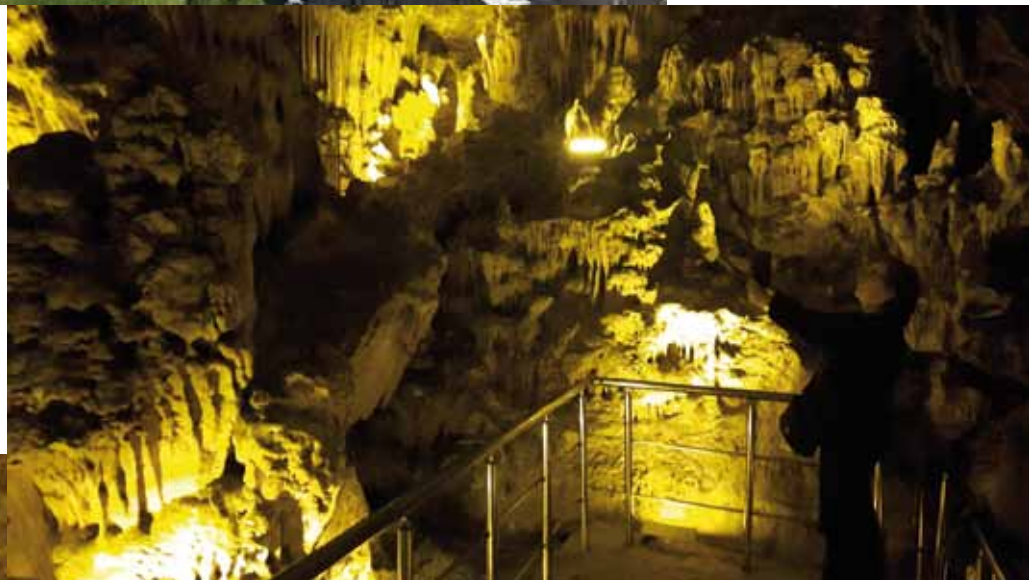
Anamurium, joka sijaitsee meren rannalla, on hyvin säilynyt ja ehdottomasti näkemisen ja kokemisen arvoinen. Uskotaan, että roomalaiset asuttivat aluetta ensimmäisinä. Kolmannella ja neljännellä vuosisadalla siellä oli roomalainen siirtokunta. Kaivauksissa on löydetty mm. kaupungin muurien jäännökset, paljon hautoja ja usean kylpylän rauniot, joissa on vanhoja mosaiikkeja. Lisäksi on useita kirkkoja sekä pylväin koristeltu katu.

Linnoitusta ovat rakentaneet useat eri valloittajat mm. arabit, bysanttilaiset, seltsukit ja ottomaanit. Linnoitus on rakennettu kalliolle kahden rannan väliin. Siinä on kolme erillistä osaa ja se peittää yli 20 000 m² suuruisen alueen. Siinä on 39 eri korkuista tornia.

Ottomaanit valloittivat alueen v. 1469. He korjasivat linnoitusta useaan otteeseen, mutta v:n 1840 korjausten jälkeen linnoitus menetti sotilaallisen merkityksensä tykistön kehityksen vuoksi. Uusilla tykeillä saattoi tuhota vahvankin linnoituksen.

Yksi päivä ei riitä kaiken katsomiseen ja värikkään historian ymmärtämiseen. Linnoituksen muureille on helppo kiivetä hiljaisuudessa ihailemaan yhtä Turkin puhtaimmista ja koskemattomimmista maisemista.

*Teksin koonnut: Annaliisa Ollila
Kuvat: Olli-Pekka Pehkonen*

Konstanttinopolista Istanbulin metropoliksi

*FT Hanna - Riitta Toivanen - Kola piti esitelmän yleisötilaisuudessaamme 23.5. Antiokia Atabarissa. Otsikko Konstanttinopolista Istanbulin metropoliksi sai kiinnostuneen yleisön paikalle. Kuu-
lijoille nykyinen kaupunki osoittautui tutuksi, mutta värikkästä historiasta saimme kaikki uutta kiinnostavaa tietoa ja ymmärrystä. Odotamme mielenkiinnolla yhteenvedoa esitelmästä syksyn Puolikuuhun.*

PUNATUKKAINEN NAINEN

Tämä oli loistava lukuelämys! 'Punatukkainen nainen' on Orhan Pamukin viimeisin romaani. Pamukin kirjojen suomentaja Tuula Kojo on taas tehnyt upean käännöksen, kieli on sujuvaa ja tekee oikeutta alkuperäiselle kielelle. Hän myös osaa välittää lukijoille turkkilaisen kulttuurin.

Tarina alkaa 1980-luvun Istanbulissa, kun 16-vuotias apteekkarin poika Cem ryhtyy kaivonkaivajan apuriksi

ansaitakseen rahaa yliopistoa varten. Hän työskentelee mestari mahmutin kanssa kuivalla tasangolla. Kaivon syvetessä syvenee myös Cem in kiintymys Mahmutiin. Mahmutista tulee isättömälle Cemille isähahmo. Cem ei oikeastaan ole isäton, vaan hänen vasemmistolainen isänsä on ollut pidätettynä ja vankilassa ja lopulta hylännyt vaimonsa ja poikansa. Cem tapaa kiertävässä teatteriseurueessa työskentelevän punatukkaisen naisen. Nainen tulee vaikuttamaan tavalla tai toisella Cem in koko elämäänsä. Pamuk kuvaa tarinassa Cem in elämää nuoruudesta aikuisuuteen asti 35 vuoden ajalta 1980-luvulta vuoteen 2015 saakka. 1980-luvulla Istanbulissa oli 5 miljoonaa asukasta ja vuonna 2015 oli 15 miljoonaa. Asukasluvun kasvusta voi jo hahmottaa koko kaupungin muuttumisen.

Tässä romaanissa kohtaavat idän ja lännen myytit. Pamuk käsittelee tarinassa isän ja pojan suhdetta, isättömyyttä, kohtaloa, Kuningas Oidipus tarua ja persialaista Kuninkaiden kirjaa. Tarinassa on draamatiikkaa, rakkautta, jännitystä ja yllätyksiä.

Romaani herättää kysymyksiä; uskoako kohtaloon, toistuvatko tarut, vaikuttavatko nuoruuden tapahtumat koko elämän ajan.

Suosittelen kirjaa lämpimästi, kiehtovaa lukuelämystä toivottaen.

Teksti ja kuva: Helena Ünlü

Perinteinen piknik Seurasaarella

Piknikpäivämme oli täydellinen... sää suosi meitä, oli jopa helle, porukkaa oli runsaasti ja kaikilla oli mukaavaa. Sateisia päiviäkin on kohdallemme joskus sattunut. Kaikki toivat mukanaan grillattavaa ja syötävää ja juotavaa. Jaoimme herkkujamme keskenämme ja ruoka maistui. Grilli olikin käytössä koko ajan. Oli kuin myyttikesteissä. Juttu luisti ja nauru raikui. Muisteltiin vanhoja ja suunniteltiin tulevaa, varsinkin kesän viettoa.

Opintomatalla Turkissa vv 1977-81

Tarinan alku palautuu kevääseen 1973, jolloin ulko-maankomennus alkoi pyöriä mielissämme. Annikki, tuolloinen morsiameni ja nykyinen vaimoni oli innostunut ajatuksesta viettää muutama vuosi ulkomailla ennen perheen kasvamista ja lasten kouluja. Suoritin asepalvelustani Riihimäellä ja sittemmin RUK:ssa Haminassa, mistä lähetin käsinkirjoitetun hakemuksen Nokian Kaapelitehtaalle Hesarin työpaikkailmoitukseensa viitaten. Muutaman haastattelun jälkeen syntyi sopimus, jolla minut otettiin koulutukseen heti armeijasta kotiutumiseni jälkeen tammikuussa 1974. Tavoitteena oli Turkissa toimivan kaapelitehtaan johtaminen sitten kun paikka olisi vapaa edeltäjältäni. Valmennus oli pitkälti käytännön työtä Salmisaaren tehtaan eri tuotanto-osastoilla. Teoreettisempaakin opetusta tuli mm. HKKK:n Joko 8 kurssilla vv 1976-77. Turkin kielen opiskelua suoritettiin Suomi-Turkki kulttuuriseururan järjestämällä tunneilla mutta myös itseopiskeluna kotona.

Niin koitti syyskuu 1977, jolloin jännittävä matkamme kohti uutta kotimaata alkoi lennolla Wieniin. Sieltä jatkoimme matkaa upouudella Audilla halki itäisen Euroopan ja Balkanin. Vuoden ikäinen Anniina-tyttömmme viihtyi hyvin nukkuen paljon jonkinlaisissa korissa. Lasten turvaistuimia ei pahemmin tunnettu silloin. Niitä ehkä olisi tarvittu, sillä E5-valtien liikenteessä oli paitsi hitaita hevosrattaita viljakuormineen myös runsaasti karjaa, lehmiä, muuleja ja muitakin kotieläimiä.

Kapikulen raja-asema Bulgarian ja Turkin rajalla oli mieliinjäänyt kokemus. Pääsin kunnon kielikylpyyn

Mustanmeren uimarantaa Kefkenissä, 70 km Izmitistä pohjoiseen kiemurtelevaa tietä pitkin.

taistelllessani uuden auton varaosien puolesta. Sellaisia oli suositeltu hankittavaksi, koska Turkissa niitä oli parhaimmillaankin saatavissa mustasta pörssistä. Olin kuitenkin jo etukäteen tuomittu ottelun häviäjäksi. Tullimiehen mielestä näitä suodattimia, tuulettajan hihnoja, jne. oli runsaasti Turkin markkinoilla. Näin niitä osia tuli markkinoille hieman lisää tullimiehen takavarikoidessa varaosani. Harmistunein mielin ajelimme Istanbuliin yöksi hotelliin. Sieltä jatkoimme noin sata kilometriä Ankaran suuntaan Izmitiin - uuteen kotikaupunkiimme. Nokian Kaapelitehdas oli perustanut Izmitin kaupungin tuntumaan tytäryhtiön v.1963 yhdessä amerikkalaisen monialayhtiön Kaiserin ja turkkilaisen Etibankin kanssa. Nimeksi tuli Türkkablo A.O. (= turkkilainen kaapelitehdas), joka oli Nokian ensimmäinen tuotantolaitos Suomen ulkopuolella.

Ensimmäinen viikonloppu lokakuun alkupäivinä jäi muistiini kovin elävästi. Olimme ulkoilemassa Izmitin kaupungin keskustan tuntumassa. Ihailimme kukkulais- ta maastoa ja tuossa vaiheessa kovin oudon näköisiä moskeijoita minareetteineen. Seuraamme liittyi keski-ikäinen mies, joka houkutteli meidät pieneen ja vaatimattomaan taloonsa, jossa oli vaimo ja puoli tusinaa lapsia. Saimme kohtelua, jota ei aina saa sukulaisiltakaan. Erilaisia hedelmiä, viinirypäleitä, teetä ja leivoksia herkuteltuamme aloimme tehdä lähtöä, koska emme halunneet jäädä ruokailemaan. Pari päivää myöhemmin samainen herra ilmestyi tehtaallemme kyselemään töitä. Hän läpäisi portinvartijat ja muutkin suodattimet vakuutellessaan olevansa tehtaan johtajan hyvä ystävä.

Turkkilainen vieraanvaraisuus on kyllä ylitsepusuavaa, useimmiten aitoa ja jokseenkin pyyteetöntä. Kutsuvat mielellään koteihinsa, jotka voivat olla joskus melko vaatimattomiakin. Ainakin olohuoneiden ja ruokailutilojen osalta kodit ovat siistejä sekä kodikkaita itämaisine mattoineen. Päivällisellä tarjoiltavan ruoan määrä ylittää kaikki kohtuuden rajat ja helposti ateria venähtää neljän tunnin mittaiseksi. Pian opimme - kantapään kautta - jättämään noka-reen ruokalajista merkiksi, että olemme valmiita kokeilemaan seuraavaa. Turkkilaiset myöntävät, että kyseessä on vieraskoreutta aika lailla: kukaan ei voisi syödä arkioloissa sellaista määrää toinen toistaan herkullisempaa ruokaa. Turkkilaisten keittiötaitoa on arvioitu parhaimpien joukkoon kuuluvaksi kenties heti Ranskan ja Kiinan jälkeen. Ruokakulttuuri on perua osmannien ajoilta, jolloin Turkki oli suurvalta Lähi-Idässä ja Välimeren seudulla.

Työelämä oli Türkkablon tehtaalla yleensä hyvin rauhallista tuotannon johtamista. Yhtiön pääkonttori oli Istanbulissa kuuluisan Taksim-aukion lähellä. Siellä oli maanantaisin johdon viikkokokous, johon tehtaalta osallistuivat tehtaanjohtaja sekä turkkilainen varajoh-

taja. Vajaan sadan kilometrin matka oli mutkaista E5-tietä pitkin tuolloin vaarallinen vaatien kuolonuhreja päivittäin. Liikenneonnettomuuksia aiheuttivat nuori autokulttuuri, huonolaatuiset ajoneuvot sekä sopivan fatalistinen elämänsäsenne. Nykyään tuo matka sujuu nopeammin suurempaa moottoritietä pitkin.

Kiireetön tehtaanjohtaja työpöytänsä takana.

Tuotteet markkinoitiin pääosin kotimaahan, jossa niin puhelin- kuin sähkönjakeluverkkoja rakennettiin ponnekkaasti. Vientiä tapahtui vähäisessä määrin Iraniin, Syyriaan ja muihin naapurimaihin. Ongelmat liittyivät tärkeiden kaapelin raaka-aineiden kuten alumiinin ja eristemuovien saatavuuteen. Näitä kyllä löytyi Euroopasta ja Kanadasta, mutta Turkin valtion krooninen valuuttapula teki maahantuonnin ajoittain kovin katkonaiseksi. Neuvostoliitosta oli hankittu massiivinen alumiinisulatto eteläiseen Turkkiin. Tuon alumiinian ainoa haittapuoli oli, ettei se johtanut sähköä! Kupari oli tärkeä raaka-aine varsinkin puhelinkaapelien valmistuksessa. Sitä löytyi maasta omasta takaa.

Tehtaan vahvuus vaihteli 300-400 henkilön välillä raaka-ainetilanteista riippuen. Kun tehtaalla oli ajoittain hiljaisempaa e.m. tuotantorajoitusten seurauksena, osa energiasta siirtyi luonnostaan kotiympyröihin. Niinpä perheeseemme syntyi kaksi tyttölästä lisää vv.1978-79, molemmat Istanbulin amerikkalaisessa sairaalassa. Siviilielämä tuntui muutenkin soljuvan mukavasti ystäväpiiriin karttuessa. Toreilla ja marketeissa tuoretta laadukasta ruokaa saattoi ostaa pienellä kukkarolla. Aamulla talonmies soitteli ovikelloa tuoden lämmintä leipää ja sanomalehden.

Valuuttapulan seurauksena bensa-asemilla oli pitkiä jonoja, jotka eivät aina nytkähtäneet eteenpäin moneen päivään. Turkki pystyi jo tuolloin valmistamaan bensiinituotteensa itse, mutta pääosin ulkoa tuotava raakaöljy oli usein lopussa. Energiapulan seurauksena sähköä säännösteltiin ilmoittamalla asukkaille tulevista katkoksista jakelussa. Myös ohjelman ulkopuolisia sähkökatkoja esiintyi, eikä pakasteiden sulamista kompensoinut kukaan. Länsimaisista tuotteista kahvi, viski ja savukkeet olivat täysin pannaan julistettuja luksus tuotteita. Niitä löytyi mustan pörssin markkinoilta, jolloin hintakin oli ns. markkina sellainen.

Yhteydenpito omaisiin ja sukulaisiin tapahtui kirjeitse. Puheluja otettiin Suomeen todella harvoin lähinnä perheenisäyksen ja joulun aikoihin. Puhelut olivat teknisesti huonolaatuisia, ne piti tilata ja niitä odoteltiin tuntikausia. Pikapuhelu oli tietysti kalliimpi, mutta saattoi tulla jopa tunnissa äänenlaatua kuitenkaan parantamatta. Muutamia sukulaisia ja tuttavii ehti vierailla luonamme neljän vuden aikana. Turkki oli 1970-luvulla kovin kaukainen, eksoottinen ja hie-man pelottavakin maa, jonne oli kallista matkustaa. Rohkeat turistit saivat poikkeuksetta voimakkaat ripulikokemukset matkamuiستojensa joukkoon. Eri-lainen bakteerikanta, vähäinen matkusteleminen ja rajallinen hygieniataso olivat omiaan varmistamaan, ettei ilman vatsatauteja Turkissa tuolloin käynyt Suomesta kukaan.

Syyskuussa 1981 alkoi paluumatka takaisin kotimaahan, jota kukaan kolmesta tyttärestämme ei osannut lainkaan kaivata. Ajelimme halki Euroopan kolmisen viikon kiireettömällä aikataululla ihailien syksyn kauniita värejä 18 eri maassa. Oli aikaa mietiskellä mitä tämä matka oli opettanut, mitä se oli antanut. Lista on pitkä, mutta päällimmäisenä nousee ihastus ystävällisiä ja vieraanvaraisia turkkilaisia kohtaan. Toisin kuin nykyiset tiedemiehet otaksuvat turkkilaiset pitävät meitä sukulaiskansana. Tätä en ryhtynyt milloinkaan kiistämään. Monia elämänmittaisia ystävyyksiä syntyi tuolloin ja tänä päivänä niitä on entistä helpompaa ja halvempaa pitää yllä. Huikeita maisemia tarjoava maa tuli jotenkin tutuksi lomamatkoillamme. Rantaviivaa löytyy tuhansia kilometrejä mutta värit poikkeavat Välimeren keltaisista, Aigeian meren oljanderin punaisiin ja edelleen Mustan meren tee- ja tupakanleh-tien viherkirjoon. Lukkarinrakkaus maata kohtaan on johtanut vuosia kestäneeseen puheenjohtajuuteeni Suomi-Turkki kulttuuriseurassa.

Annikki Marmaranmeren rannalla kesäasuntomme lähistössä Piritta-tyttäreemme kanssa.

Teksti ja kuvat: Juhani Lahtinen

TERVEISIÄ MARMARIKSESTA

Dalyanin hiekkarantaa

Pitkän ja sateisen talven jälkeen on taas alkanut lämmin tai paremminkin kuuma kesä. Ei koskaan ole paletanut niinkuin viime talvena, koko maassa oli usein kaatosateita ja on paikoitellen edelleenkin. Vielä kolme viikkoa sitten oli Muglan jossain ylängöllä metri tolkulla lunta. Juuri nyt näin uutisista että Karabükissä oli RAE rankkasade!

Vaalit olivat sitten ja kävi niin että Istanbulin kaupunginjohtaja vaalit uusitaan kesäkuun 23 päivä. Vaalihuuma on kovimmillaan. Presidentti Erdogan pitää puheitaan joka ainoa päivä, samalla tukien omaa ehdokastaan.

Bayram alkoi juuri kolme päivää sitten ja sen huoma katukuvassa. Autoja on parkkeerattu kaikkiin mahdollisiin paikkoihin, väärin pysäköidyistä autoista johtuen liikenne tökkii pahasti. Hotellit ovat täynnä ja hinnatkin ovat joissakin hotelleissa normaalia kalliimmat. Näyttää siltä ettei osalla Turkkilaisilla bayramin viettäjiä ole varaa hotelleihinkaan, joten porukat nukkuvat rannoilla ja puistoissa. Yleinen ja ilmainen hiekkaranta on päivisin täynnä ihmisiä. Oman asuntoni edessä oleva katu on normaalisti iltaisin aivan hiljainen, mutta nyt siitä lappaa melskaavaa porukkaa koko ajan yötä myöten! Liftareitakin oli Muglan tien varrella kymmeniä. Kävin Dalyanissa pari kertaa tällä viikolla melkein kaikki veneet olivat työllistettyjä, kilpikonnarannalla oli satoja ihmisiä. Kusadasin sisäänmenotiellä oli kilometrien autojono joka ei juurikaan liikkunut!

Nurison päivän esiintyjiä.

Dalyanin kilpikonna.

Bayramin liikenne on ehtinyt vaatia veronsa, kolmen ensimmäisen päivän aikana on kuollut jo liikenne-onnettomuuksissa 83 ihmistä ja yli 400 on loukkaantunut. Istanbulissa jalankulkijat oikovat aitojen ja raitiotie kiskojen yli niin että onnettomuudet olivat lähellä, naisia hyppi jopa vauvat sylissä radalle raitikat joutuivat jarruttelemaan näitä oikojia. Tämän näin juuri uutisista. Kuulin erään nyt huvittavan jutun joka oikeasti ei ollut huvittava, helikopteri joka ottaa vettä merestä sellaisella kuupalla sammuttaakseen metsäpaloja, siellä oli sukeltamassa joku kaveri jota ei huomattu vettä otettaessa vaan kuuppa vei miehen ja pudotti palopaikalle, onneksi mies kuitenkin selvisi hengissä.

Nyt nautitaan kesästä ja reissataan lähiympäristössä, onhan Suomesta tulossa taas niin paljon kavereita. Dalyania ja kilpikonnanrantaa voi kyllä suositella vilpittömästi se seutu on todella upea. Kuitenkin sinne kannattaa mennä autolla mikäli mahdollista niin voi pysähdellä missä haluaa. Päivän aikana ehtii nähdä paljon, mutakylpylän, mm. Jos menee aamulla niin voin suositella hyvää aamiaispaikkaa, Sakli bahce, loistava aamiainen alle viisi euroa!

Haikaranpesä ja poikaiset Dalyanin tien varrella.

Lyykialaisten kalliohauta.

Ravintola Saklikent Fethiye.

Onnea Suomelle ja Mörkölle maailmanmestaruudesta katsoin kaikki matsit ja painatin heti paidan Suomen vaakuna logolla ja tekstillä ice hockey world champions Finland, et piti päästä vähän elvistelemään täällä! Näihin tunnelmiin ja myös kuviin toivotan kaikille lukijoille hyvää ja lämmintä kesää!

Marmaris 06.06.2019
Seppo (Haci) Kanerva

AAMIAISRETKI MOUNTAIN BOUTIQUE AVENA -HOTELLIIN

Hotellin sisääntulo.

Kunniakonsulinnan matkassa Mountain Boutique Avena hotellissa.

Vuoristossa on helteellä viileää ja ilma on kuivempaa kuin meren tuntumassa. Turistit kiirehtivät rannoille ja paikalliset ajavat vuorille.

Joukko suomalaisia oli suunnitellut aamiaisetken Boutique hotelli Avenaan, joka sijaitsee Kovallarissa, lähellä Türktasin kylää, noin 30 kilometrin päässä Alanyasta. Tie kulkee paikoin yli kilometrin korkeudessa, mutta laskeutuu kiemurrellen kohti valtavan laakson rinnettä.

Hotelli on n. 750 metrin korkeudella. Rakennus ja suuret maa-alueet ovat alunperin olleet yhden suvun kotitila, joka sukupolvien vaihtuessa on siirtynyt eräälle suvun jäsenistä.

Päärakennusta on laajennettu ja modernisoitu hotellikäyttöön sopivaksi. Hotellin maksimikapasiteetti on 14 aikuista + 4 lasta. Paikka on ihanteellinen yhden vuorokauden kokoontumisille, kuten syntymäpäiville, grillijuhlille, aamiasretkille, käsityö-, maalaus - jooga- ja kirjallisuuspiirien tapahtumille.

Ateriat tarjoillaan näköalaterssilla, jonne meillekin oli katettu runsas, herkullinen turkkilainen "kahvalti"-aamiainen. Melkein kaikki aterian raaka-aineet ovat omalta tilalta, täyttä luomua. Pöydissämme oli runsaasti, hedelmiä, vihanneksia, kananmunia, hunajaa ja ihanaa virgin oliivioljyä. Leivät saimme kuumina uunista. Paikalla on tilanhoitaja perheineen pitämässä huolta sekä vihannes- ja hedelmätarhoista, lehmistä, vuohista ja kanoista.

Runsaan aamiaisen jälkeen osa joukostamme jaksoi lähteä patikoimaan kohti vanhaa myllyä navetan ja kasvimaan ohitse. Me muut jäimme lepoterassille nauttimaan turkkilaista kahvia ja teetä. Ennen kotiin-

lähtöä istuskelimme yhdessä ja "annoimme neuvoja" miten pientä, rauhallista hotellia voisi vielä kehittää. Rauhaa ja hiljaisuutta kaipaaville se on hyvä valinta, mutta me näimme tulevaisuudessa paikalla villisikojen metsästysryhmiä, pienen hoitokodin vanhuksille lyhytaikaiseen rentoutumiseen jne. Pauliina Müftüoglu nauroi makeasti ja totesi, että kaikki on mahdollista. Kotimatalla saimme pienen ylimääräisen kokemuksen, kun kuljettajamme kääntyi väärälle sivutielle, ja rytkyttelimme kapeaa hiekkatietä aivan laakson reunalla takaisin sivistyksen pariin. Mahtava retki kaiken kaikkiaan. Pidetään paikka mielessä.

Aamiainen on katettu.

*Teksti: Annaliisa Ollila,
Kuvat: Olli-Pekka Pehkonen*

Afiyet olsun! hyvää ruokahalua.

Erillinen huoltorakennus ulkoterrassitarjoiluun.

Näkymä laaksoon.

Tyytyväisiä retkeilijöitä aamiaisella.

TAPAHTUMAKALENTERI

Lauantaina 31.08.2019 klo 14.00 elojuhlat
Seppo Kanervan luona Möilimäessä. Lisätietoja juhlista tässä lehdessä.

Torstaina 12.9.2019 klo 18.00 Nanette Alskog Zaray Dancersista alustaa
itämaisesta tanssista ja antaa tanssinäytteen.
Paikkana ravintola Halikarnas, Ruoholahdenkatu 18.

Torstaina 10.10. klo 18.00 "Ancient Sanliurfa and 2019 Year of
Gobeklitepe". Englannin kielen opettaja maailman ensimmäisestä
temppelistä, Gobeklitepestä.
Paikkana ravintola Istanbul Grilli, Fredrikinkatu 33, Helsinki

Seuran perinteinen syysbayram pidetään lauantaina 16.11.2019 klo 18.00
alkaen. Lisätietoja juhlasta seuraavassa Puolikuussa.

PERINTEISET ELOJUHLAT SEPPO KANERVAN LUONA MANKKAALLA

Lauantaina 31.8.2019 klo 14.00 alkaen (os. Möilimäki 2-4 Espoo).

Turkkilainen buffetpöytä, alkujuoma, jälkiruokana kahvia tai turkkilaista teetä.

Tilaisuuden hinta 20/henkilö, alle 12 v. lapset ilmaiseksi.

Ilmoittautumiset Seppo Kanervalle (sähköposti: demir-fin@hotmail.com)
Lisätietoja juhlasta saa Pekka Kanervalta, puh. 040 4123062.

Osallistumismaksu 27.8. mennessä tilille FI94 4055 2920 0410 78.

Kaikkien osallistujien kesken arvotaan valko- tai punaviinipalkinto.

Reittiohjeet: metrolla Tapiolaan ja sieltä bussilla nro 549 Nygrannaksentien pysäkillä.
Tarvittaessa myös nouto Kauniaisten asemalta.
Noudosta voi sopia soittamalla Pekka Kanervalle, puh. 040 4123062.

Seurallamme on oma Facebook-ryhmä.

Ryhmän nimi on Suomi-Turkki Kulttuuriseura.

Ryhmään voivat liittyä kaikki jäsenet ja henkilöt, jotka ovat kiinnostuneita
Turkin kulttuurista ja Turkiaa koskevista asioista.

*Hyvät jäsenet, olettehan ilmoittaneet sihteerille sähköpostiosoitteenne
sekä mahdolliset osoitteenmuutokset.*

Suomi-Turkki kulttuuriseura ry:n hallitus 2018**Puheenjohtaja**

Juhani Lahtinen 040-866 7416, juhani.lahtinen@kotiportti.fi

Varapuheenjohtaja

Olli Ollila 040-500 2287, olli.ollila@hotmail.com

Sihteeri

Riitta Radnia 0500-575 077, riitta.radnia@gmail.com

Jäsen sihteeri

Riitta Radnia 0500 - 575077, riitta.radnia@gmail.com

Rahastonhoitaja:

Arja Munck 040 - 966 7153, arja.munck1@gmail.com

Muut jäsenet:

Sinikka Huhtala 040 - 5541 885, huhtala.sinikka@gmail.com
 Henrik Jämsä 040 - 5586 216, jamsahenrik@gmail.com
 Seppo Kanerva (Turkissa) 995 77 90 531 718 2745 (0,16% min.)
 Annaliisa Ollila 040 - 553 7004, anna.liisa@hotmail.fi
 Marjut Raita 040 - 5282748, marjut.raita@elisanet.fi
 Helena Ünlü 040 - 361 3101, helenaulu@hotmail.com
 Hülya Yüksel 040 - 877 0331, hulya.yksel13@gmail.com

Varajäsenet:

And Demir 050 3119 100, and@demir.net
 Terttu Yücel 040 - 843 7390, terttuyucel@gmail.com

www sivut:

http://www.suomi-turkki.fi

Oulun Suomi-Turkki Kulttuuriyhdistys ry:n hallitus 2017**Puheenjohtaja**

Kaarina Kemppainen, p. 050 401 7745

Sihteeri

Marika Rauhala, p. 050 591 7916

Rahastonhoitaja

Seija Seija Lehtosaari, p. 050 565 0447

Muut jäsenet

Feride Ceylan
 Seppo Hannula
 Kalevi Nevala

www

-sivut oulunsuomiturkki.fi

e-mail: info@oulunsuomiturkki.fi

Kielenkääntäjät**And Demir**

virallinen kääntäjä su-tu, tu-eng-tu
 050 3119 100 tai info@turkki.pro
 www.turkki.pro

Ismael Ekim

virallinen kääntäjä su-tu-su
 046-553 3290 Whatsapp
 +90 535 642 0304 Whatsapp
 Kivisillantie 1, 05810 Hyvinkää

Sami Yildirim

su-tu 041-528 7243

Pasi Kemppainen

su-tu-su auktorisoitu kääntäjä tu > su
 050 501 5017
 pasi.kemp@gmail.com

Engin Uludamar

virallinen kääntäjä su-tu-su
 (09) 342 2212

Ülkü Ülker

virallinen kääntäjä su-tu-su
 050-594 2341

Tiia Özgül

+90 536 835 0385, tiiali82@gmail.com

Hasan Polat

+90 530 966 3391,
 polathanas27@hotmail.com

Marjo Turunc

+90 542 614 8813

Selma Akin

virallinen kääntäjä su-tu /Antalya/Turkki
 +90 544 886 15 34 tai +90 242 321 60 17
 selmaakin@hotmail.com

LIITY SUOMI-TURKKI KULTTUURISEURAAAN

Täytä tämä ja lähetä lähimpänä olevaan kulttuuriseuraan. Alaikäraja 15 vuotta.

Suomi-Turkki Kulttuuriseura ry, PL 584, 00101 HELSINKI. Voit liittyä seuraan myös netissä: **www.suomi-turkki.fi****Oulun Suomi-Turkki Kulttuuriyhdistys ry, c/o Advukaari Oy Isokatu 16 B 14, 90580 OULU**

Saat jäsennumerollasi varustetun pankkisiirtolomakkeen jäsenmaksua varten 28 € / vuosi. Maksettuasi jäsenmaksusi sinut merkitään jäsenrekisteriin ja saat jatkossa jäsenpostia: kuluva vuoden aikana ilmestyvät Puolikuu-lehden numerot sekä mahdolliset jäsentiedotteet.

Voit aloittaa aktiivisen toiminnan seuramme hyväksi, mistä olet kiinnostunut ja mitä toivomuksia sinulla on toiminnan suhteen.

Nimi..... Syntymävuosi..... Puhelin.....

Osoite..... toimipaikka..... Postinumero.....

Sähköposti.....

Olen kiinnostunut etenkin Turkin : (esim. kulttuurista/erikoisalue, matkoista, ruoasta, kielikursseista)**Olisin valmis hoitamaan mm. seuraavia tehtäviä (ks. hallituksen "tehtävänimikkeistö", avustaminen eri tilaisuuksissa, ruoanlaitto jne)****Tule mukaan ja tuo Turkin ja Suomen välisestä yhteistyöstä kiinnostuneet ystäväsikin mukaan!**

Turkkilaisia
MAKUJA

Herkkuja
HIILIGRILLISTÄ

Ruus
LOUNASBUFFET
MA-PE 10-15 9,90 € • LA 12-17 11 €

Tervetuloa!

ADANA SHISH 12 €

KANAA JOGURTTIKASTIKKEESSA 16 €

KASVISKEBAB 12 €

ISTANBUL GRILLI
FREDRIKINKATU 29
00120 HELSINKI
puh. 050 463 3727
AUKI
ma-ti 10-22
ke-pe 10-23
la 12-23
www.istanbulgrilli.fi

Halikarnas

Turkkilainen Ravintola

A-OIKEUDET

Ruoholahdenkatu
18, 00180 Helsinki

Puh: 09 685 1862

GSM: 050 524 1713

halikarnasrestaurant@gmail.com

Buffet ma-pe : 11 - 17

la-su : 12 - 17

A la Carte ma-pe : 11 - 23

la : 12 - 23

su : 12 - 21

www.ravintolahalikarnas.fi